

Pytania i Odpowiedzi

Proszę o wyjaśnienie obłoku i ognia z 2 Moj. 40:38? Czy chrześcijanie mają swój symboliczny obłok?

Obłok i słup ognia symbolizowały to samo – obecność Pańską w obozie Izraelskim. Pan za pośrednictwem tych dwóch rzeczy, opiekował się nimi, bronił a także prowadził podczas wędrówki po puszczy.

A Pan szedł przed nimi w dzień w słupie obłoku, by ich prowadzić w drodze, a w nocy w słupie ognia, aby im świecić, żeby mogli iść dniem i nocą. 2 Mojż. 13:21

Mglisty słup, albo obłok dostarczający światła Izraelitom w nocy, gdy zaś Egipcjanom był ciemnością, określany jest jakoby był Aniołem Pańskim, albo jakby Anioł był w nim. Apostoł Paweł pokazuje szersze znaczenie słowa Anioł, przy zastosowaniu mocy Bożej w sprawach ludzkich: Żyd.1:7 *„A zasię o Aniołach mówi: Który Anioły swoje czyni duchami, a sługi swoje płomieniem ognistym.”* Nie ma różnicy czy Pismo Święte wyraża się o użytych siłach, jakby byli aniołami Bożymi, czy też w znaczeniu, że Anioł rozporządzał pewnymi siłami, których działanie było widoczne. Skutek jest taki sam. Boska moc jest widoczna w działaniu, czy to na elementy natury, czy też za pośrednictwem duchowej istoty w imieniu i mocy Bożej rozkazującej tym elementom natury.

Te manifestacje mocy Bożej w Starym Testamencie są pięknymi przykładami mogącymi umocnić naszą wiarę i lepsze ocenienie opieki Pańskiej. Jeżeli rozumiemy, że wędrówka ludu Izraelskiego po puszczy do ziemi obiecanej przedstawia nam doświadczenia Kościoła w ciągu wieku Ewangelii, to obłok może nam przedstawiać duchowe kierownictwo. Tak jak Izrael podróżował etapami, tak rozwój Kościoła został podzielony na 7 części. Dla każdego okresu (etapu wędrówki) był posłany Anioł, czyli posłaniec, aby przedstawić Wolę Bożą (prawdę dotyczącą wędrówki na dany okres). Poselstwo ostatniego okresu, ogłoszone przez 7 Anioła, przedstawione symbolicznie, jako głos trąby, brzmi od Wtorej Obecności. Nie zakończy się z końcem wieku Ewangelii, ale będzie rozbrzmiewał dalej, aż do końca Tysiąclecia, obejmując także całą ludzkość.

Odpowiadając zatem na pytanie czy chrześcijanie mają swój symboliczny obłok, możemy odpowiedzieć, że z pewnością mają w sensie błogosławieństwa, prowadzenia przez życie i opieki Bożej. Nie jest on oczywiście wi-

doczny tak jak był on wtedy dla Izraela, ale jak autor listu do Hebrajczyków napisał o aniołach: *Czy nie są oni wszyscy służebnymi duchami, posyłanymi do pełnienia służby gwoździ tych, którzy mają dostąpić zbawienia?* Hebr. 1:14.

Jaka różnica jest między światem a poganami?

Ten, który objawił się w ciele, został usprawiedliwiony w duchu, ukazał się aniołom, był zwiastowany między poganami, uwierzono w niego na świecie, wzięty został w górę do chwały. 1 Tym. 3:16

Wikipedia podaje definicję poganina jako osoby wyznającej religię inną niż jedna z monoteistycznych, abrahamicznych (jak chrześcijaństwo, islam, judaizm).

W czasach gdy Pan Jezus chodził po ziemi i głoszona była ewangelia o Królestwie, wszyscy ludzie poza tymi którzy byli Żydami, uważani byli za pogan. Dlatego też pierwszą osobą- pierwszym poganinem, który przyjął radośną nowinę do swojego serca był Korneliusz, a dzięki temu, że ewangelia była krzewiona nie tylko w Izraelu lecz poza jego granicami, inni poganie mieli możliwość stać się wierzącymi.

W tym wersecie słowo „świat” to kula ziemską zamieszkaną przez ludzkość, która dzięki temu, że ewangelia jest opowiadana, mają możliwość ją przyjąć do serca i stać się chrześcijanami- naśladowcami Chrystusa.

Natomiast słowo „świat” można rozumieć jako sposób życia jaki propaguje obecny porządek rzeczy a jest nim hedonizm i to że liczę się tylko ja. Człowiek tak postępujący, jest samolubny i nie interesuje go cokolwiek co jest związane z religijnością a tym bardziej jedynym Bogiem Jahwe i Jego Synem Jezusem Chrystusem.

Nauczając nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości i na tym doczesnym świecie wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli Tyt. 2:12

Dlatego odpowiadając na pytanie, poganin to człowiek wyznający wiarę w nieprawdziwego boga, natomiast człowiek światowy- świecki to człowiek niemający związków z religią.

Redakcja